

Вищий навчальний заклад
«Національна академія управління»

науково-дослідна тема

ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІ ЧИННИКИ СТАЛОГО
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ

державний реєстраційний № 0116U00393

Актуальність теми. Спроможність використовувати потенціал економічного розвитку на макро-, мезо- та мікрорівні, здатність суспільства та економіки до самоорганізації, ефективність стимулюючої функції державної політики сприяння розвитку, стають основою для задіяння ключових передумов, що мають важливе значення для розвитку національної економіки.

Синергетичне поєднання несприятливих явищ на мега- та макрорівнях загострюють суперечності в економічній і соціальній системах національної економіки і тому вимагають повного переформатування заходів з державного регулювання інноваційним розвитком підприємництва. Беззаперечним є той факт, що відкрита макроекономічна система України у даний час трансформується і саме вдало обрані державні орієнтири подальшого стимулювання інноваційного розвитку підприємництва здатні забезпечити найліпші шляхи виходу національної економіки з кризи та відкрити нові можливості для її зростання, гнучкості та реагування на ринкові зміни.

Періоди трансформаційних зрушень не лише мають негативний характер, вони можуть стати джерелом до перетворення економіки України на найбільш прогресивну та інноваційно-орієнтовану за рахунок вдало визначених стратегічних інструментів державного регулювання.

Однією з таких передумов є формування та розвиток національної економіки на інноваційних засадах через створення сучасної ефективної моделі організації, ресурсного забезпечення та управління інноваційною системою на рівні країни.

У контексті проблем розвитку України саме така модель має потенціал подолання суттєвого розриву у конкурентоспроможності економіки, рівні економічного розвитку країни та якості життя її населення відносно розвинутих країн світу. Водночас важливим є виявлення та обґрунтування стратегічних векторів розвитку економіки, котрі окреслюють пріоритетні шляхи, моделі, методи і механізми, що забезпечують процеси цілеспрямованої та ефективної трансформації національної економіки на інноваційних засадах.

Це обґрунтовує актуальність розробки теоретичних і методологічних основ розвитку національної економіки на інноваційних засадах, формування моделі розвитку національної економіки, орієнтовану на реалізацію конкретних, науково-обґрунтованих напрямків та векторів розвитку у довгостроковій (стратегічній) перспективі.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Серед науковців, роботи яких було присвячено теорії інновацій, оцінюванню впливу інноваційної діяльності на економічний розвиток на макrorівні серед зарубіжних вчених, слід виділити Ф. Агійона, С.Д. Ільєнкову, П.Н. Завліна, О.К. Казанцева, М. Кондратьєва, А. Кляйнкнехта, Я. Кука, Р. Купера, П. Майєрса, Х. Менша, К. Оппенлендера, О. Пригожина, П. Ромера, Р. Солоу, Б. Твісса, М. Хаммера, П. Хоувітта, К. Фрімена, Й. Шумпетера та ін.

До найбільш важливих досліджень для визначення подальших стратегічних векторів розвитку національної економіки слід віднести наукові праці Ж. Анрі, Д. Белла, М. Барни, Ч. Бернарда, Дж. Бернала, Л. Вальраса, З. Варналія, Т. Веблена, Л. Ганушак-Єфіменко, І. Гнатенко, Б. Годена, С. Голубки, Ю. Гончарова, Л. Гохберга, М. Єрмошенка, С. Єрохіна, Г. Іцковіца, В. Зянька, Дж. Кейнса, Дж. Коммонса, М. Кондратьєва, М. Корнеєва, М. Зось-Кіора, Р. Коуза, І. Кукси, Л. Лейдесдорфа, К. Маркса, Г. Марковіца, А. Маршалла, К. Менгера, Г. Менша, Г. Мінцберга, Ф. Модільяні, Д. Норта, І. Охріменка, І. Паризького, А. Пігу, Ж. Сейя, Р. Солоу, Дж. Форрестера, І. Фішера, М. Фрідмена, Ф. Хайєка, Дж. Хікса, В. Черняка, А. Шастіко, В. Шевчука, А. Шпітгофа, І. Штулер, Т. Шульца, Й. Шумпетера та інших науковців.

Методологічний та практичний аспект стратегічного управління інноваційним розвитком висвітлено в роботах таких зарубіжних науковців, як С. Валдайцев, Л. Водочек, Дж. Ван Дейн, П. Друкер, Г. Менш, М. Портер, Р. Фостер, Ф. Хайек та ін. Також варто відзначити внесок вітчизняних вчених у розкритті та пошуку наукових шляхів вирішення проблем інноваційного розвитку та формування інноваційних стратегій, зокрема, вартими уваги є роботи І.В. Алексєєва, В.Г. Алькема, О.І. Амоші, Ю.М. Бажала, Є.С. Бобришева, Б.В. Буркинського, Ю.В. Гончарова, А.П. Гречан, М.П. Денисенка, М.В. Диха, М.М. Єрмошенка, Я.А. Жаліла, В.І. Захарченка, С.М. Ілляшенка, М.І. Крупку, О.О. Лапка, Б.А. Малицького, Ж.В. Поплавської, В.П.Семиноженка, Л.І. Федулової, О.М. Шкіня. Проблему державного регулювання та активізації стимулюючої функції держави стосовно розвитку інноваційної діяльності в умовах глобалізації досліджували такі вітчизняні та зарубіжні вчені: Т.В. Бова, В.Д. Бондарчук, Г.В. Возняк, А.О. Дегтяр, В.В. Іванишин, І.В.Луциків, І.Р. Михасюк, Л.М. Могильна, А.В. Моргун, Д.Р. Крисанов, А.Я. Кузнєцова, А.В. Лаврук, С.В. Онішенко, Т.В.Паєнко, М.Є.Скиба, Д.Г. Туровець, О.Б.Шмаглій, І.В. Юхновський та ін.

Мета дослідження. Розробка теоретико-методологічних засад і практичних рекомендацій стосовно розвитку національної економіки на інноваційних засадах, формування на цій основі економічних механізмів, моделей та інструментарію, що системно реалізуються у формі стратегічних векторів розвитку національної економіки на інноваційній основі, обґрунтування теоретико-методологічних положень, методичного інструментарію та практичних рекомендацій стосовно державного регулювання розвитком інноваційного підприємництва в умовах трансформації національної економіки.